

C_2020095ET.01001002.xml
23.3.2020

ET

Euroopa Liidu Teataja

C 95/10

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 4. septembril 2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-656/19)

(2020/C 95/09)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1.

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) (1), artikliga 147 on kooskõlas liikmesriigi praktika, milles samastatakse mõiste „isiklik pagas“, mis on sätestatud käibemaksust vabastatud välisreisijatele tehtavate kaubatarnete kontseptuaalse elemendina, mõistega „isiklikud asjad“, mida on kasutatud New Yorgis 4. juunil 1954. aastal alla kirjutatud turismi tollisoodustuste konventsioonis ja selle lisaprotokollis, ning mõistega „pagas“, mis on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/2446, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 952/2013 seoses liidu tolliseadustiku teatavaid sätteid täpsustavate üksikasjalike eeskirjadega, artikli 1 punktis 5?

2.

Kui vastus eelmisele eelotsuse küsimusele on eitav, siis kuidas tuleb määratleda käibemaksudirektiivi artikli 147 mõistet „isiklik pagas“, võttes arvesse, et nimetatud direktiivis ei ole seda määratletud? Kas ühenduse õigusnormidega on kooskõlas liikmesriigi praktika, mis seisneb selles, et liikmesriigi maksuasutused võtavad arvesse ainult „terminite tavatähendust“?

3.

Kas käibemaksudirektiivi artikleid 146 ja 147 tuleb tõlgendada nii, et kui maksukohustuslasel ei ole selle direktiivi artikli 147 tähenduses õigust välisreisijatele tehtud kaubatarnete maksuvabastusele, siis tuleb vajaduse korral kontrollida, kas on kohaldatav eksporditarnete maksuvabastus vastavalt sama direktiivi artiklile 146, isegi kui liidu tolliseadustikus ja delegeeritud õigusnormides sätestatud tolliformaalsused on tegemata jäetud?

4.

Kui eelmisele eelotsuse küsimusele vastatakse, et juhul kui välisreisijatele ette nähtud maksuvabastus ei ole kohaldatav, võib tehingule kohaldada ekspordi käibemaksuvabastust, siis kas võib õigustehingut kvalifitseerida käibemaksuvabaks eksporditarneks vastupidi tellimuse esitamise ajal kliendi väljendatud kavatsusele?

5.

Kui vastus kolmandale ja neljandale eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas niisugusel juhul nagu käesolevas kohtuasjas, kus arve väljastaja teadis kauba tarnimise ajal, et kaup osteti edasi müümiseks, kuid välisriigi ostja soovib siiski kauba selle riigi territooriumilt välja viia välisreisijate korras, mistõttu arve väljastaja toimis pahauskselt, kui ta väljastas nimetatud korras selleks ette nähtud maksutagastustaotluse vormi ja tagastas välisreisijatele ette nähtud maksuvabastuse alusel arvestatud käibemaksu, on käibemaksudirektiivi artiklitega 146 ja 147 ning liidu õiguse neutraalse maksustamise ja proportsionaalsuse põhimõtetega kooskõlas liikmesriigi praktika, mis seisneb selles, et maksuasutus ei tagasta ebaõigesti deklareeritud ja tasutud maksu välisreisijatele tehtud kaubatarnete eest, kvalifitseerimata neid tehinguid eksporditarneteks ja tegemata vastavat korrigeerimist, vaatamata sellele, et on vaieldamatu, et kaubad viidi Ungarist välja reisipagasina?

(1) ELT 2006, L 347, lk 1.